

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 21. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: [https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860\\_1269-txt-shoot-idm2194/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1269-txt-shoot-idm2194/facsimile.pdf) (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

som ikke talde af sig selv, skulde kiendes, og at Herren, ved Indstiftelsen af Daaben og Nadveren, talde et bestemt Ord til Apostlerne, som de skulde meddele ligejaa rent og varmt, som de havde modtaget det.

Alle, som uden Latterlighed og klar Selv-Modsigelse vil beraabe sig paa vor evangeliske og apostoliske Skrift og havde dens Anseelse i Menigheden, maae da vel vogte sig for, i aabenbar Strid derimod, at udgive den for det Modsatte af hvad den, efter sin hele Skikkelse, Bestemmelse og Bekiendelse er, saa vi vilde aabenbar være vort Ny Testaments aabenbare Forrædere, hvis vi trods denne Oplysning, som Skriften selv indeholder, vilde udgive den for enten at være Evangeliets, Troens og Menighedens Ophav, eller for Troes-Regel i den Menighed, som netop efter samme Apostel-Skrifts Bidnesbyrd ikke maa vige fra det Evangelium og Troes-Ord, som den har hørt fra Begyndelsen, om saa en Engel fra Himmelen vilde friste den dertil.

Man seer heraf, at vi, som virkelig stoler paa vor hellige Skrift som en mageløs paaalidelig Oplysnings-Bog om de Ting som høre til Guds-Rige, vi er for Skriftens egen Skyld nødt til at paa- staae, der skal i den Christne Menighed være et Ord af Herrens og Apostlernes egen Mund, et Ord, som hverken er udspunget eller udledt af Skriften eller maa forandres derefter, og at vi, som troer, vi har det ægte, oprindelige Christi Evangelium, umuelig kan udlede det af en Skrift, der henviser os til den ægte, oprindelige Christen-

dom i en troende Menighed, som en almindelig bekiendt, levende og guddommelig Kiendsgierning, hvortil den kun staaer i et beskrivende og oplysende Tjeneste-Forhold.

Hvis derfor vore nærværende Modstandere eller deres Børn fremdeles vil bekæmpe Ordet af Herrens egen Mund til Menigheden ved Daaben og Nadveren med vor egen hellige Skrift, da maae de aabenbar sabel om og selv paaflaae, at der skal findes et saadant levende Ord af Herrens og Apostlernes egen Mund, som udtrykker den ægte Christne Tro og fører Christi Naad med sig, thi saalange de paa gamle Partyskers og egne Begne vil forære og paaode vor evangeliske og apostoliske Skrift en Stilling og Anseelse, som den selv afbeviser og fralægger sig, da den, som historisk Beskrivelse af Troens Ophav og Menighedens Stiftelse og som et Omrids af Apostlernes Tankegang, umuelig enten kan være Grunden og Ailben dertil eller Bestemmelsen deraf og Regelen deraf, saalange giøre de sig jo Dag for Dag ikke blot mere latterlige, men mere kiedsommelige, og kiedsommelige Bøger, som man ikke tødes til at læse, er uskabelige.

Derimod kan man nok, uden klar Selv-Modsigelse, indrømme, at der naturligviis efter Skriften skal findes et mundligt Troes-Ord og Guds-Ord ved Daaben og Nadveren, hvorpaa baade Nanden og Menigheden kiendes og hvorved Fælles-Troen og dens eenstemmige Bekiendelse ene bliver muelig, og dog paa staae, at efter Skriften, har dette Ord lydt og skal lyde ander-

